

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig under Henvisning til mine Udtalelser ved Forhandlingens Begyndelse at foreslaa, at Lovforslaget henvises til hurtig Behandling i et Udvalgt paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af Mergelbaner m. v.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3495).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.).

vedtoges enstemmigt med 60 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udnyttelse af Vandkraften i Gudena.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3899; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3226).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Svendsen: Det foreliggende Lovforslag om Udnyttelse af Vandkraften i Gudena omfatter det største og længste af Danmarks Vandløb. Dette har været Genstand for Lovgivningsmagtens Opmærk-

somhed i mange Aar. Vi har en Lov angaaende Pramfarten paa Gudena allerede af 30 Januar 1861. Den Gang mente man, at Gudenaens største Betydning bestod i, at der kunde finde regelmæssig Sejlads, Pramfart, Sted mellem Silkeborg, navnlig den store Papirfabrik, og Randers foruden en Del anden Transport fra den Gang talrige Teglværker ved Ans og andre Steder paa Vejen mellem Silkeborg og Randers. Der var tillige en hel Del Returfragt fra Randers opad, saaledes at Beboerne langs Gudenaen i sin Tid fik en stor Del af deres Varer, Tømmer og andre tunge Varer, fra Randers transporteret op med Pramme, naar disse gik tilbage fra Randers til Silkeborg for der at hente deres Ladning af Papir. Der blev derfor, som nævnt, i 1861 vedtaget en Lov vedrørende denne Pramfart, der gav Bestemmelser om, hvorledes der skulde forholdes med Udgifterne til Reguleringen af Aaen og Besejlingsforholdene. Udgifterne skulde deles mellem Staten, Silkeborg og Randers Kommuner, ligesom ogsaa Viborg Amt fik sin Del. Den gennemsnitlige aarlige Udgift var en 6—7,000 Kr., hvoraf Staten ydede den allerstørste Del. Men efterhaanden gik jo ved de forskellige Jernbaneanlæg dels fra Skanderborg over Silkeborg og videre Vest paa og dels senere fra Langaa til Silkeborg Sejladsen betydelig tilbage, saa at der nu næsten ikke mere finder nogen Pramfart Sted der. Der har flere Gange været Planer fremme om Motordrift, men paa Grund af den ringe Dybde flere Steder og den stærke Strøm er der ikke kommet noget videre ud deraf, og jeg tror heller ikke, der kan ventes noget i Fremtiden.

Man er derfor gaaet over til at tænke paa at udnytte den rigelige Vandkraft paa anden og mere indtægtgivende Maade. Allerede i 1904 udarbejdede Ingeniør Thomsen et Projekt, der gik ud paa ved en Kombination af Kanalanlæg og en Kraftstation at udnytte Vandet dels til Vanding af de Arealer, der ligger ved Gudenaen, og dels til Erhvervelse af elektrisk Drift ved Tange. Dette Projekt blev senere betydeligt omarbejdet af Ingeniør Thomsen og Ingeniør Faber. I 1909 nedsatte Ministeriet en Kommission til at tage hele dette Forhold under Overvejelse. Den kom til det Resultat, at en Benyttelse af Gudenaens Vand til Vanding ikke vilde være af saa stor Betydning, at det kunde dække de store Udgifter ved Anlæg af Kanalsystemet til Overrissling.